

นโยบายและยุทธศาสตร์การรณรงค์การสื่อสารเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นของประเทศไทย Campaign Communication Policy and Strategy for Preventing and Solving Teenage Pregnancy Problems in Thailand

ณัฐธิญา พัวรุ่งโรจน์¹, สุภาภรณ์ ศรีดี² และ วิทยาธร ท่อแก้ว³

^{1, 2, 3} สาขาวิชานิเทศศาสตร์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

Nattiya Puarungroj¹, Supaporn Sridee² and Wittayatorn Tokeaw³

^{1, 2, 3} School of Communication Arts, Sukhothai Thammathirat Open University

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษานโยบายและยุทธศาสตร์การรณรงค์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นของประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะ ด้วยการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์เชิงลึก ผลการวิจัยพบว่า หน่วยงานมีดำเนินการตามพระราชบัญญัติ ยุทธศาสตร์ระดับชาติ และตามพันธกิจหลักของหน่วยงานด้วยการรณรงค์การสื่อสาร ในขณะที่หน่วยงานไม่ได้กำหนดยุทธศาสตร์ด้านการรณรงค์ในแผนปฏิบัติงาน โดยทุกหน่วยงานเน้นใช้กลยุทธ์การสร้างความร่วมมือและกลยุทธ์การสร้างการรับรู้และความเข้าใจ ด้วยกิจกรรมการฝึกอบรมเป็นหลักและใช้สื่อมวลชน สื่อสังคมออนไลน์เป็นสื่อเสริม ขาดการใช้สื่อพื้นบ้านทำให้การแก้ไขปัญหาไม่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายในระดับจังหวัดและชุมชน ดังนั้น รัฐบาลควรเพิ่มนโยบายด้านการสื่อสารในพระราชบัญญัติและยุทธศาสตร์ระดับชาติ และควรกำหนดยุทธศาสตร์การรณรงค์การสื่อสารในหน่วยงานรับผิดชอบทุกระดับด้วยกลยุทธ์การสร้างการรับรู้และความเข้าใจ ส่งเสริมทักษะการสื่อสารให้กับผู้ปฏิบัติงาน และควรเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย โดยเฉพาะการใช้สื่อพื้นบ้านในระดับชุมชน

คำสำคัญ: 1) ปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น 2) นโยบายยุทธศาสตร์การป้องกัน 3) การรณรงค์การสื่อสาร

Abstract

This research aims to study policies and strategies for preventing and solving adolescent pregnancy problems in Thailand and provides suggestion. The study is based on document studies and in-depth interviews. The situation of policy and strategy utilization by each agency was found to be in accordance with the Act of Parliament, national strategies, and agencies' mission. The campaign communication strategy was not defined in the agencies' action plans. The agencies deployed collaboration, awareness and understanding strategies focusing mainly on training and additional public and social media. A lack of folk media use affected the problem resolution. The research suggests that the government should include the communication policy in the Act of Parliament and national strategy, and should define campaign communication strategies in the mission of the agencies, especially the strategies for promoting awareness and understanding, improving staff skills in communication, and choosing appropriate media for the target groups, such as folk media for communities.

Keywords: 1) Adolescent Pregnancy Problem 2) Prevention Policy and Strategies 3) Campaign Communication

¹ นักศึกษาปริญญาเอกหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต(นิเทศศาสตร์) (Ph.D. Student in Communication Arts)

Email: a.natpua@gmail.com

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ประจำสาขาวิชานิเทศศาสตร์ (Assistant Professor, School of Communication Arts)

³ รองศาสตราจารย์ อาจารย์ประจำสาขาวิชานิเทศศาสตร์ (Associate Professor, School of Communication Arts)

บทนำ (Introduction)

ปัจจุบันการสื่อสารได้เข้ามามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการแก้ไขปัญหาสังคม โดยเฉพาะปัญหาด้านสุขภาพอนามัยเกี่ยวกับเรื่องการจัดตั้งครรภ์ของวัยรุ่นที่ส่งผลกระทบอย่างมากต่อการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ ส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชนอายุระหว่าง 10-19 ปี จากรายงานสถิติของกรมอนามัยกระทรวงสาธารณสุข ในปี พ.ศ. 2559 พบว่า อัตราการคลอดบุตรของวัยรุ่นอายุ 10 -19 ปี ต่อหญิงวัยเดียวกัน 1,000 คน สถิติมีแนวโน้มสูงตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 ร้อยละ 14.9 และเพิ่มขึ้นมาเรื่อย ๆ โดยสูงสุดในปี พ.ศ. 2554-2555 ร้อยละ 16.9 และสถิติลดลงในปี พ.ศ. 2556 ร้อยละ 16.8 จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2559 ร้อยละ 14.2 (Department of Health, 2017, p. 9) สังเกตได้ว่าอัตราการตั้งครรภ์และการคลอดบุตรของวัยรุ่นมีการปรับตัวลดลงแต่ปัญหาการจัดตั้งครรภ์ในวัยรุ่นยังคงพบเห็นและส่งผลต่อการพัฒนาสังคมอย่างต่อเนื่อง จากการศึกษาวิจัยยุทธศาสตร์เกี่ยวกับปัญหาการจัดตั้งครรภ์ในวัยรุ่นในประเทศไทย (Bureau of Reproductive Health, 2016, pp. 26-30) พบว่ามี 4 หน่วยงาน คือ คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (สช.) กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) เป็นหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบหลักในการดำเนินการแก้ไขปัญหาการจัดตั้งครรภ์ในวัยรุ่น โดยใช้การวางแผนนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการเพื่อแก้ไขปัญหาการจัดตั้งครรภ์ในวัยรุ่นควบคู่ไปกับการใช้กระบวนการรณรงค์การสื่อสารมาเป็นตัวขับเคลื่อนการป้องกันและแก้ไขปัญหาการจัดตั้งครรภ์ในวัยรุ่น อย่างไรก็ตามแม้รัฐบาลหรือหน่วยงานผู้รับผิดชอบจะมีวิธีการแก้ไขปัญหาการจัดตั้งครรภ์ในวัยรุ่นด้วยการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ แต่ประเด็นสำคัญอยู่ที่ว่าทุกหน่วยงานมีการใช้การรณรงค์การสื่อสารเข้ามามีบทบาทหลักในการป้องกันและแก้ไขปัญหา จะเห็นได้จากการเกิดขึ้นของโครงการต่าง ๆ ที่มีกระบวนการรณรงค์ อาทิ โครงการสตอปทินมัม โครงการแม่วัยใส โครงการอดเปรี้ยวไว้กินหวาน เป็นต้น เมื่อพิจารณาจากสถานการณ์การจัดตั้งครรภ์ในวัยรุ่นข้างต้น พบว่าสถิติการคลอดบุตรในวัยรุ่นไม่มีความคงที่ มีจำนวน

ลดลงและเพิ่มขึ้นสลับกัน ทาร์วิส ดี ซัสเทอร์ลุนด์ (Satterlund, et al., 2014, pp. 584-591) เสนอแนวคิดว่าการรณรงค์ที่จะประสบความสำเร็จจะต้องมีการเตรียมความพร้อมในการกำหนดนโยบายควบคู่ไปกับการสร้างแผนกลยุทธ์ที่แข็งแกร่งภายใต้ความยืดหยุ่นที่เหมาะสมในการรณรงค์ เช่นเดียวกับ (Chirawatkul, et al., 2011, pp. 9-11) เสนอแนวคิดว่าการกำหนดแนวทางด้านการสื่อสารที่ชัดเจนเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้แนวทางนโยบายและยุทธศาสตร์ในการแก้ไขปัญหาการจัดตั้งครรภ์ประสบความสำเร็จได้ จึงเป็นที่น่าสนใจในการศึกษาว่ากระบวนการรณรงค์การสื่อสารของหน่วยงานที่รับผิดชอบที่ผ่านมา นั้นมีกระบวนการเป็นอย่างไรและหากมีการศึกษาการกำหนดแนวทางการรณรงค์การสื่อสารในรูปแบบของนโยบายและยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการจัดตั้งครรภ์ในวัยรุ่นก็จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาของหน่วยงานผู้รับผิดชอบหลักได้ ดังนั้น การวิจัยในครั้งนี้มุ่งเน้นที่จะหาแนวทางนโยบายและยุทธศาสตร์การรณรงค์การสื่อสารจากศึกษากรอบแนวคิดทฤษฎีการสื่อสารเพื่อนำมาแนวทางในการป้องกันและการแก้ไขปัญหาการจัดตั้งครรภ์ในวัยรุ่นที่เหมาะสมสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย ภายใต้การดำเนินงานที่มีความชัดเจนในด้านต่าง ๆ อันจะทำให้การแก้ไขปัญหาการจัดตั้งครรภ์ในวัยรุ่นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ (Objective)

1. เพื่อศึกษาสถานการณ์ในการรณรงค์การสื่อสารเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการจัดตั้งครรภ์ในวัยรุ่นของประเทศไทย
2. เพื่อศึกษายุทธศาสตร์การรณรงค์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการจัดตั้งครรภ์ในวัยรุ่นของประเทศไทย
3. เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์การรณรงค์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการจัดตั้งครรภ์ในวัยรุ่นของประเทศไทย

วิธีดำเนินการ (Methods)

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยการศึกษาวิจัยเอกสาร (Documentary

Research) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ผู้ให้ข้อมูลหลัก (1) กลุ่มผู้บริหาร ผู้อำนวยการ นักวิชาการ บุคลากร ในหน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก 4 หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานกองทุนสนับสนุนสร้างเสริมสุขภาพพหุชน (สสส) จำนวน 8 คน (2) กลุ่มวัยรุ่นที่กำลังศึกษาระดับมัธยมและครูในโรงเรียนของจังหวัดที่มีสถิติปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นระดับสูงสุด 3 อันดับแรกของประเทศไทยในปี พ.ศ. 2558 ได้แก่ โรงเรียนนครนายกวิทยาคม จังหวัดนครนายก โรงเรียนประจวบวิทยาลัย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และโรงเรียนชลกันยานุกูล จังหวัดชลบุรี จำนวน 16 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รวมทั้งสิ้น 24 คน โดยการใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เฉพาะผู้ที่เคยปฏิบัติงานหรือเข้าร่วมโครงการด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือในการวิจัยในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ 1) การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) ด้วยการรวบรวมวิเคราะห์เอกสารสิ่งพิมพ์ ได้แก่ พระราชบัญญัติ ยุทธศาสตร์นโยบาย หนังสือ วารสาร วิทยานิพนธ์ งานวิจัย เอกสารความรู้ แผนโครงการรณรงค์ เอกสารการประชุม เอกสารรายงานสถิติ รายงานสถานการณ์และเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นของประเทศไทย และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามช่วงเวลาของสถานการณ์การตั้งครรภ์และการเกิดขึ้นของกระบวนการรณรงค์การสื่อสารในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น 2) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากผู้บริหาร นักวิชาการ บุคลากรในหน่วยงานที่รับผิดชอบหลักในการแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นของประเทศไทยและกลุ่มวัยรุ่นที่กำลังศึกษาระดับมัธยมและครูในโรงเรียนของจังหวัดที่มีสถิติปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นระดับสูงสุดของประเทศไทยด้วยการสัมภาษณ์เจาะลึกรายบุคคล (Individual in – depth Interview) ผู้วิจัยได้มีการกำหนดคำถามไว้ล่วงหน้า

ใช้กรอบแนวคิดทฤษฎี การสำรวจเอกสารและวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้มาเป็นหลักในการตั้งคำถามเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงกับการศึกษาในครั้งนี้ และนำคำถามแบบเดียวกันไปถามกับผู้ให้ข้อมูลอื่น ๆ แล้วจึงนำคำตอบไปเปรียบเทียบเพื่อยืนยันความถูกต้องของข้อมูล นอกจากนี้ผู้วิจัยจะได้นำเสนอมุมมองของผู้ให้สัมภาษณ์ไว้ก่อนหน้าเพื่อสอบถามความคิดเห็นภายในกลุ่มเดียวกันหรือต่างกลุ่มกัน และอาจมีประเด็นคำถามที่เกิดขึ้นใหม่ที่ไม่ได้มีการเตรียมตัวมาล่วงหน้าอันเกิดจากประเด็นระหว่างการสัมภาษณ์ ใช้แทรกในการสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลสถานการณ์การรณรงค์การสื่อสารเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นที่เกิดขึ้นในประเทศไทยช่วงปี พ.ศ. 2553 – 2559 ตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพด้วยวิธีการศึกษาวิเคราะห์หลักฐานเอกสารต่าง ๆ และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเพื่อเป็นการตรวจสอบข้อมูลว่าตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยหรือไม่ ด้วยการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อดูความถูกต้องของแบบสัมภาษณ์ให้ตรงกับวัตถุประสงค์และตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation) ในด้านข้อมูล (Data Triangulation) เพื่อตรวจสอบว่าข้อมูลนั้นมีความถูกต้องสอดคล้องกันหรือพบความขัดแย้งกัน ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้กลับไปตรวจสอบใหม่จากการทบทวนวรรณกรรมหรือกรอบการวิจัยเพื่อให้ได้ประเด็นคำถามของแต่ละกลุ่มตัวอย่างที่มี ความถูกต้อง น่าเชื่อถือและยืนยันข้อมูลซึ่งกันและกันตลอดระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการพรรณนาวิเคราะห์ โดยใช้กรอบแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลการศึกษา (Results)

ตอนที่ 1 สถานการณ์ในการรณรงค์การสื่อสารในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นของประเทศไทย

สถานการณ์ด้านนโยบายและยุทธศาสตร์การรณรงค์ หน่วยงานผู้รับผิดชอบไม่มีการกำหนดนโยบาย

และยุทธศาสตร์ด้านการรณรงค์ไว้อย่างชัดเจน พบเพียงนโยบายและยุทธศาสตร์ของการดำเนินงานในการแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่นของหน่วยงานที่เป็นไปตามพระราชบัญญัติและยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่นในระดับประเทศและเป็นไปตามพันธกิจของหน่วยงาน ซึ่งถูกกำหนดโดยผู้บริหารของหน่วยงาน นโยบายและยุทธศาสตร์นำลงสู่การปฏิบัติตามสายงานและประเมินผลตามรายโครงการใช้การสื่อสารมาเป็นเครื่องมือสำคัญในการดำเนินงานแก้ไขปัญหา ปัญหาที่สำคัญคือพระราชบัญญัติและยุทธศาสตร์ระดับประเทศไม่มีการกำหนดแนวทางการดำเนินงานด้านการสื่อสารอย่างชัดเจนส่งผลให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบไม่มีการกำหนดเป็นนโยบายหรือยุทธศาสตร์การรณรงค์ในระดับหน่วยงาน นอกจากนี้ยังพบปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานผู้รับผิดชอบขาดทักษะการสื่อสารและประสบการณ์ในการรณรงค์ด้านการสร้างความเข้าใจและการตระหนักรู้ถึงปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่น ดังนี้

1) ด้านการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การดำเนินงาน: การกำหนดนโยบายในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่นของหน่วยงานผู้รับผิดชอบ ในปีพ.ศ. 2551 - 2558 ก่อนมีพระราชบัญญัติและยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่น หน่วยงานผู้รับผิดชอบได้นำกรอบร่างยุทธศาสตร์ระดับชาติและนโยบายของหน่วยงานมาเป็นแนวทางสำคัญในการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านป้องกันและแก้ไขปัญหา ผู้ที่ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายคือ ผู้บริหารของหน่วยงาน และในปี พ.ศ. 2559-2560 หลังประกาศใช้พระราชบัญญัติและยุทธศาสตร์ หน่วยงานถูกกำหนดความรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑไว้อย่างชัดเจนในพระราชบัญญัติและยุทธศาสตร์โดยพิจารณาหน้าที่จากพันธกิจของแต่ละหน่วยงาน นอกจากนี้พบว่าในพระราชบัญญัติและยุทธศาสตร์ไม่มีการกำหนดความสำคัญด้านการสื่อสารไว้อย่างชัดเจน ส่งผลให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบไม่ได้มีการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านการรณรงค์การสื่อสารในระดับหน่วยงานด้วยเช่นกัน

2) ด้านการนำนโยบายและยุทธศาสตร์การดำเนินงานลงปฏิบัติ: การนำนโยบายและยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่นลงสู่การปฏิบัติ หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีการดำเนินการตามพระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่น พ.ศ. 2559 นำสู่การปฏิบัติภายในหน่วยงานด้วยวิธีการจัดตั้งคณะกรรมการ อาทิ คณะกรรมการขับเคลื่อนบูรณาการงานป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่น กิจกรรมการประชุมคณะกรรมการประสานยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไข หรือรูปแบบโครงการ อาทิ โครงการแม่วัยใส โครงการอดเปรี้ยวไว้กินหวาน เป็นต้น โดยร่วมมือกับภาคีเครือข่ายทั้งในระดับประเทศและระดับจังหวัด อาทิ มูลนิธิแพธทูเฮลท์ มูลนิธิสร้างเสริมสุขภาพผู้หญิง สำนักงานพัฒนาสังคมจังหวัดทุกจังหวัด เป็นต้น มีการใช้สื่อรณรงค์ที่ผลิตสื่อจากส่วนกลาง คือ หน่วยงานกระทรวง กรม เป็นต้น สื่อรณรงค์เหล่านี้มีสอดคล้องกับบางกลุ่มเป้าหมายแต่ไม่ครอบคลุมทุกกลุ่มในระดับจังหวัด หน่วยงานผู้รับผิดชอบหลังจากการดำเนินงานมีการกำกับติดตามตามลำดับสายงานด้วยการรายงานผลตามวัตถุประสงค์ของโครงการ กิจกรรม และการดูจากสถิติหรือสถานการณ์การตั้งครุฑในวัยรุ่น แต่ยังไม่พบระบบการกำกับติดตามที่ต่อเนื่องทั้งในระดับประเทศและระดับจังหวัด

3) ด้านการประเมินผลนโยบายและยุทธศาสตร์การดำเนินงาน: รูปแบบการประเมินผลนโยบายหรือยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่นของหน่วยงานผู้รับผิดชอบมีวิธีการประเมินในรูปแบบของการประเมินโครงการหรือกิจกรรม ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ ได้แก่ วิธีการพูดคุย ตอบข้อซักถาม การใช้แบบสอบถาม การสังเกตพฤติกรรม การจัดประชุมเพื่อสรุปผลการดำเนินโครงการหรือกิจกรรม โดยใช้ความร่วมมือในการดำเนินงานในหน่วยงานภายในและระหว่างหน่วยงานและความเข้าใจถึงปัญหาของผู้ปฏิบัติงานและผู้เข้าร่วมโครงการเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของนโยบายและยุทธศาสตร์ และใช้สถิติการตั้งครุฑเป็นเกณฑ์หลักในการชี้วัดความสำเร็จ แต่ยังไม่พบการประเมินความสำเร็จของการใช้สื่อในการรณรงค์ที่จะ

เป็นหลักสำคัญในดำเนินงานตามวัตถุประสงค์และกลุ่มเป้าหมาย

4) ด้านปัญหาการดำเนินงานของนโยบายและยุทธศาสตร์: ปัญหาด้านนโยบาย คือ พระราชบัญญัติไม่มีการกำหนดแนวทางด้านการสื่อสารไว้ และปัญหาด้านยุทธศาสตร์คือ ไม่มีการกำหนดแผนปฏิบัติงานด้านการสื่อสารที่ชัดเจน นอกจากนี้ยังพบปัญหาด้านทัศนคติและด้านทักษะการสื่อสารของเจ้าหน้าที่หรือผู้ให้บริการต่อผู้รับบริการ ในด้านการวางแผน การผลิตสื่อ การเลือกใช้สื่อและการประเมินผลสื่อรณรงค์ และยังพบปัญหาภายนอกองค์กร ได้แก่ ปัญหาด้านการประสานงานระหว่างหน่วยงาน ปัญหาด้านความไม่เข้าใจและไม่ให้ความสำคัญของเครือข่ายที่ร่วมดำเนินงานในการแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่น และยังขาดการกำกับติดตามผลสำเร็จของนโยบายและยุทธศาสตร์อย่างต่อเนื่อง ในด้านอุปสรรคของการดำเนินงานนโยบายและยุทธศาสตร์

ตอนที่ 2 ยุทธศาสตร์การรณรงค์การสื่อสารในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่นของประเทศไทย

ผลการวิจัยพบว่า หน่วยงานผู้รับผิดชอบไม่มียุทธศาสตร์ด้านการรณรงค์การสื่อสารเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่นโดยตรง มีเพียงกระบวนการรณรงค์การสื่อสารดำเนินการด้วยยุทธศาสตร์การสร้างความร่วมมือระหว่างผู้ปฏิบัติงานและยุทธศาสตร์การสร้างการรับรู้ สร้างความเข้าใจกับกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้โครงการและแผนงานภายใต้ นโยบายและยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาระดับชาติและหน่วยงานมาเป็นกรอบในการกำหนดแผนปฏิบัติงานด้านการรณรงค์ ประเมินผลการรณรงค์ด้วยการประเมินเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ วัดผลการประเมินจากสถิติการตั้งครุฑ ดังนี้

1) ด้านกระบวนการรณรงค์การสื่อสารของหน่วยงานผู้รับผิดชอบ หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีการกำหนดแนวคิดและวัตถุประสงค์ของการรณรงค์การสื่อสารตามพระราชบัญญัติ ยุทธศาสตร์ โครงการ แผนงานและภาคีเครือข่าย มีกลุ่มเป้าหมายเป็นตัวหลักสำคัญในการเลือกสื่อหรือกิจกรรมที่ใช้ในการรณรงค์การสื่อสารด้วยกลยุทธ์การสร้างความเข้าใจ และปรับเปลี่ยนทัศนคติไปยังกลุ่มเป้าหมายโดยตรง

หน่วยงานผู้รับผิดชอบมุ่งเน้นเนื้อหาด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยวิธีการฝึกอบรมเป็นหลักเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจกับกลุ่มวัยรุ่นให้ตระหนักถึงปัญหาการตั้งครุฑ และใช้สื่อมวลชน สื่อออนไลน์เป็นสื่อเสริม แต่ยังไม่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายในระดับท้องถิ่นที่ให้ความสำคัญกับการใช้สื่อพื้นบ้านในการสื่อสาร อาทิ ภาษาท้องถิ่น นิทาน พญา ลำตัด โขน ลิเก หมอลำ หนังตะลุง เป็นต้น ในด้านการกำหนดระยะเวลาและงบประมาณในการรณรงค์การสื่อสารเป็นไปตามนโยบาย โครงการ หรือแผนงานของแต่ละหน่วยงาน มีการประเมินผลด้วยการสังเกตพฤติกรรมระหว่างจัดโครงการ การตอบแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การจัดทำสรุปเล่มรายงานเพื่อรายงานต่อหัวหน้างาน และการติดตามผลการจัดกิจกรรมในพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อนำผลการประเมินไปหาแนวทางปฏิบัติร่วมกันในรูปแบบการประชุม เพื่อขับเคลื่อนงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่นให้ครอบคลุมทุกจังหวัดโดยกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของกระบวนการรณรงค์จากสถิติการตั้งครุฑในวัยรุ่น

2) ด้านการเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมการรณรงค์ของกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายมีการรับรู้และเข้าร่วมโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่นผ่านครู อาจารย์และเพื่อนเป็นหลัก มีการรับรู้กิจกรรมรณรงค์จากสื่อมวลชน สื่อสิ่งพิมพ์ควบคู่ไปกับข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงาน สสส. และมูลนิธิต่าง ๆ ที่เคยร่วมโครงการมาก่อน สำหรับกลุ่มครูอาจารย์จะมีการเข้าร่วมโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวตามภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบหรือตามการสั่งการของหัวหน้างาน สำหรับกลุ่มนักเรียนจะเข้าร่วมโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวในกิจกรรมของโรงเรียน หน่วยงานผู้รับผิดชอบใช้รูปแบบการอบรมให้ความรู้แก่กลุ่มเป้าหมายแต่ยังขาดความต่อเนื่องของการดำเนินโครงการอันจะเป็นปัจจัยสำคัญในการรณรงค์เพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่นของหน่วยงานผู้รับผิดชอบ

3) ด้านข้อคิดเห็นจากกลุ่มเป้าหมายต่อการดำเนินโครงการรณรงค์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่นของกลุ่มผู้รับผิดชอบ กลุ่มเป้าหมายคิดเห็นว่า หน่วยงานผู้รับผิดชอบควรเพิ่มผู้ปกครอง ครูอาจารย์ หรือผู้นำชุมชน เป็นกลุ่มเป้าหมายร่วมเพราะมีความใกล้ชิดกับวัยรุ่นมาก

ที่สุด และหน่วยงานผู้รับผิดชอบควรเลือกสื่อและกำหนดระยะเวลาในการรณรงค์ให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายที่มีช่วงวัยที่แตกต่างกัน อาทิเยาวชน ครูอาจารย์ ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน เป็นต้น หน่วยงานผู้รับผิดชอบควรออกแบบสื่อให้เกิดความเข้าใจง่ายไม่ซับซ้อน มีสีสันหรือภาพถ่ายที่สะดุดตาและมีเนื้อหาที่ง่ายต่อการจดจำ นอกจากนี้ควรมีการวางแผนโครงการร่วมกันระหว่างหน่วยงานผู้รับผิดชอบกับกลุ่มเป้าหมายในทุกระดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์การรณรงค์การสื่อสารเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นของประเทศไทย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการรณรงค์การสื่อสาร

1) รัฐบาลควรเพิ่มนโยบายด้านการสื่อสารในพระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นและควรมีองค์การภาครัฐด้านการสื่อสารเป็นผู้รับผิดชอบร่วมกำหนดทิศทางการรณรงค์การสื่อสารในการแก้ไขปัญหโดยตรงจะทำให้กระบวนการสื่อสารเป็นไปในทิศทางเดียวกันและเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย

2) หน่วยงานผู้รับผิดชอบหลักควรร่วมกับหน่วยงานเครือข่ายระดับจังหวัดในกำหนดนโยบายการรณรงค์การสื่อสารร่วมกันเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการปฏิบัติงานอันเป็นแนวทางที่สำคัญในการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่มีทุกระดับ

3) หน่วยงานผู้รับผิดชอบควรมีการประเมินความเป็นไปได้ของนโยบายการรณรงค์การสื่อสารจากต้นทุนภายในด้านงบประมาณ ทรัพยากรบุคคล ระยะเวลา และประเมินต้นทุนภายนอก ด้านสื่อ ด้านพื้นที่และความพร้อมของกลุ่มเป้าหมายว่ามีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใดเพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดในการนำนโยบายด้านการรณรงค์การสื่อสารสู่การปฏิบัติ

4) หน่วยงานผู้รับผิดชอบควรกำหนดแผนพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารของเจ้าหน้าที่ที่ทำการรณรงค์การสื่อสารอย่างเป็นระบบ เพื่อทำความเข้าใจและสร้างทักษะการสื่อสารก่อนเริ่มลงมือปฏิบัติพร้อมกำหนดวิธีการประเมินผลในทุกขั้นตอน

ข้อเสนอแนะเชิงยุทธศาสตร์การรณรงค์การสื่อสาร

1) หน่วยงานผู้รับผิดชอบและหน่วยงานเครือข่าย ทั้งในระดับประเทศ ระดับจังหวัดและระดับท้องถิ่นควรมีการกำหนดยุทธศาสตร์และวางแผนการปฏิบัติงานรณรงค์ร่วมกัน ด้วยรูปแบบการจัดตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนเพื่อลดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงานทุกระดับ

2) หน่วยงานผู้รับผิดชอบควรใช้กลยุทธ์การสื่อสารแบบมีส่วนร่วมในการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานเครือข่าย โดยมุ่งเน้นการสร้างความเป็นเจ้าของเห็นประโยชน์ร่วมกัน โดยเฉพาะหน่วยงานในระดับจังหวัดและระดับท้องถิ่นในการป้องกันและแก้ไขปัญหการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

3) หน่วยงานผู้รับผิดชอบควรใช้กลยุทธ์การรณรงค์การสื่อสารด้วยการสร้างความเข้าใจและการรับรู้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยมุ่งเน้นการใช้กิจกรรมการฝึกอบรมกับกลุ่มวัยรุ่นเพื่อให้เห็นเกิดการรับรู้และเข้าใจโดยตรงในการป้องกันการตั้งครรภ์ เลือกใช้สื่อมวลชน สื่อสังคมออนไลน์และสื่อพื้นบ้านด้วยเนื้อหาที่ให้เกิดความเข้าใจง่าย ไม่ยุ่งยาก ไม่ซับซ้อนเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายในแต่ละวัยเพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมในการป้องกันและแก้ไขปัญหการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

สรุปและอภิปรายผล (Conclusion and Discussion)

ตอนที่ 1 สถานการณ์ในการรณรงค์การสื่อสารเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นของประเทศไทย

สถานการณ์ด้านนโยบายและยุทธศาสตร์การรณรงค์การสื่อสาร หน่วยงานผู้รับผิดชอบไม่มีการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านการรณรงค์การสื่อสารไว้อย่างชัดเจน พบเพียงนโยบายและยุทธศาสตร์ของการดำเนินงานในการแก้ไขปัญหการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นของหน่วยงานที่เป็นไปตามพระราชบัญญัติและยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นในระดับประเทศและเป็นไปตามพันธกิจของหน่วยงาน ซึ่งถูกกำหนดโดยผู้บริหารของหน่วยงาน สอดคล้องกับแนวคิดด้านการกำหนดนโยบายของ Yossomsak and Anantanatorn (2012, p. 232) กล่าวว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

ในการวางนโยบายหรือกำหนดนโยบาย คือ ผู้บริหารประเทศหรือผู้บริหารหน่วยงานเนื่องจากในการกำหนดนโยบายต้องมีการพิจารณาเหตุผลหลายปัจจัยที่จะมีผลต่อการกำหนดนโยบายผู้บริหารจะต้องวิเคราะห์ปัญหาแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานก่อนการกำหนดนโยบาย

นโยบายและยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่นนำสู่การปฏิบัติตามสายงาน สอดคล้องกับแนวคิดของ เพรสแมนและวิลดาสกี (Pressman and Wildavsky, 1984 as cited in Thamrongthanyawong, 2011, p. 400) กล่าวว่า กระบวนการหลักในการนำนโยบายลงไปปฏิบัติ คือ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างเป้าประสงค์ของนโยบายและการปฏิบัติ เช่นเดียวกับ Anumanratchatton (2010, p. 217) ได้กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นขั้นตอนที่นำเอามาตรการหรือแนวทางการดำเนินงานของนโยบายที่ระบุไว้ในขั้นตอนการกำหนดนโยบายไปแปลงเป็นกิจกรรมต่างๆ หลังจากนโยบายได้รับความเห็นชอบตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เมื่อนโยบายและยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขการตั้งครุฑในวัยรุ่นนำสู่การปฏิบัติแล้ว การรณรงค์การสื่อสารถูกนำมาเป็นเครื่องมือสำคัญในการดำเนินงานแก้ไขปัญหา ดังนั้นการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่นควรใช้การสื่อสารเข้ามาเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการรับรู้และเปลี่ยนแปลงทัศนคติรวมถึงพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมาย

ปัญหาที่สำคัญของการดำเนินงานด้านการรณรงค์การสื่อสารเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่น คือพระราชบัญญัติและยุทธศาสตร์ระดับประเทศไม่มีการกำหนดแนวทางการดำเนินงานด้านการสื่อสารอย่างชัดเจนส่งผลให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบไม่มีการกำหนดเป็นนโยบายหรือยุทธศาสตร์การรณรงค์การสื่อสารในระดับหน่วยงาน นอกจากนี้ยังพบปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานผู้รับผิดชอบขาดทักษะการสื่อสารและประสบการณ์ในการรณรงค์ด้านการสร้างความเข้าใจและการตระหนักรู้ถึงปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่น Pimolsindh (2009, pp. 13-12) กล่าวว่า สื่อบุคคลเป็นเครื่องมือเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและภาพลักษณ์ต่าง ๆ ของหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพแต่หากสื่อบุคคลขาดทักษะในการสื่อสารและความเข้าใจในเรื่องที่จะทำการ

สื่อสารแล้วก็อาจกลายเป็นสื่อที่ให้ผลทางลบมากที่สุด ดังนั้น หน่วยงานผู้รับผิดชอบควรมีการสร้างทักษะการสื่อสารและการสร้างความเข้าใจกับผู้ดำเนินโครงการเกี่ยวกับนโยบายและยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่นก่อนเริ่มดำเนินโครงการเพื่อให้การดำเนินงานเกิดประสิทธิภาพ

ตอนที่ 2 ยุทธศาสตร์การรณรงค์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่นของประเทศไทย

1) ด้านกระบวนการการรณรงค์การสื่อสารของหน่วยงานผู้รับผิดชอบ หน่วยงานผู้รับผิดชอบไม่มีการระบุยุทธศาสตร์ด้านการรณรงค์การสื่อสารเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่นไว้อย่างชัดเจน มีเพียงการกำหนดแนวคิดและวัตถุประสงค์ของการรณรงค์การสื่อสารตามพระราชบัญญัติยุทธศาสตร์ โครงการหรือแผนงานและภาคีเครือข่าย สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการรณรงค์ของ Pitpreecha (2015, pp. 1-28) ที่กล่าวว่า การรณรงค์เป็นการยกระดับความรู้ที่มีการส่งข้อความบางอย่างซ้ำ ๆ ไปยังกลุ่มเป้าหมายเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรม ดังนั้น การรณรงค์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่นควรกำหนดวัตถุประสงค์การรณรงค์ตามแผนงานของหน่วยงานเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการปฏิบัติงานและมุ่งสร้างการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมกลุ่มเป้าหมาย

ในกระบวนการรณรงค์การสื่อสารกลุ่มเป้าหมายเป็นตัวหลักสำคัญในการเลือกสื่อหรือกิจกรรมที่ใช้ในการรณรงค์ด้วยกลยุทธ์การสร้างความเข้าใจและปรับเปลี่ยนทัศนคติไปยังกลุ่มเป้าหมาย สอดคล้องกับแนวคิดของ Pitpreecha (2015, pp. 1-36) ด้านการเลือกกลุ่มเป้าหมายที่กล่าวว่า การกำหนดกลุ่มเป้าหมายมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงาน เพราะไม่ใช่ทุกคนที่จะเป็นกลุ่มเป้าหมายได้ แต่หน่วยงานจะต้องมีการคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายให้สอดคล้องวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของเซบัสเตียนและคณะ (Sebastian, Khan and Roychowdhury, 2010, pp. 395-401) ผลการวิจัยพบว่า การใช้สื่อรณรงค์ในรูปแบบที่แตกต่างกันของผู้รับสารที่มีความต่างกันจะมีประสิทธิภาพในการรับรู้การสื่อสารสุขภาพมากกว่า

การใช้สื่อสารจากข้อความเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้สื่อพื้นบ้านเป็นตัวช่วยสำคัญในการสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมายในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Wongsutho, Wibuloutai and Sriboonpimsuay (2013, p. 99) กล่าวว่า สื่อพื้นบ้านเป็นสื่อที่เข้าใจง่ายเป็นแนวทางสำคัญในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการดูแลสุขภาพในระดับท้องถิ่น ดังนั้นจะเห็นได้ว่า สื่อพื้นบ้านเป็นสื่อที่สำคัญต่อกระบวนการรณรงค์การสื่อสารในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นโดยเฉพาะในระดับท้องถิ่น

นอกจากนี้สิ่งที่สำคัญในกระบวนการรณรงค์การสื่อสารในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น คือการประเมินผล หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีการประเมินผลตามนโยบาย โครงการ แผนงานของแต่ละหน่วยงานด้วยการสังเกตพฤติกรรมระหว่างจัดโครงการ การตอบแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการติดตามผลการจัดกิจกรรมในพื้นที่ต่างๆ เพื่อนำผลการประเมินไปหาแนวทางปฏิบัติร่วมกัน ดังนั้นในกระบวนการรณรงค์การสื่อสารควรมีการประเมินผลในทุกขั้นตอนการปฏิบัติงาน เพื่อนำผลการประเมินไปสร้างความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นระหว่างหน่วยงานซึ่งอาจจะอยู่ในรูปแบบการประชุมหารือ เพื่อร่วมกันหาแนวทางหรือดำเนินโครงการกิจกรรมร่วมกันในการแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นร่วมกัน

2) ด้านการเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรม
การรณรงค์ของกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายมีการรับรู้โครงการรณรงค์การป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นผ่าน ครู อาจารย์ เพื่อนเป็นหลักและรับรู้จากสื่ออื่น ๆ ควบคู่ไปกับข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงาน สสส. และมูลนิธิต่าง ๆ ที่เคยร่วมโครงการมาก่อน กลุ่มครูอาจารย์จะมีการเข้าร่วมโครงการตามภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบหรือตามการสั่งการของผู้อำนวยการโรงเรียน สำหรับกลุ่มนักเรียนจะเข้าร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน พบปัญหาด้านรูปแบบการจัดกิจกรรมที่หน่วยงานส่วนใหญ่ใช้รูปแบบการอบรมให้ความรู้และขาดความต่อเนื่องของการดำเนินโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นของหน่วยงานผู้รับผิดชอบ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ

Sriphan (2012, p. 17) พบว่าการสื่อสารแบบการมีส่วนร่วมเป็นการสื่อสารที่เหมาะสมในการนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในประเทศไทยเพราะเป็นการสื่อสารที่มีได้มุ่งหวังผลเพียงแค่ผลของการสื่อสารที่บรรลุผลตามความต้องการของผู้ส่งสารแต่เป็นการสื่อสารที่มุ่งสร้างความร่วมแรงร่วมใจในการขับเคลื่อนแนวคิดการพัฒนาของทุกภาคส่วนในกระบวนการการสื่อสารจึงสามารถสร้างความสามัคคีและความเป็นเจ้าของให้เกิดขึ้นได้อย่างแท้จริง ดังนั้นหากหน่วยงานผู้รับผิดชอบจะต้องทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานกับกลุ่มเป้าหมายควรต้องวางแนวทางร่วมกันในการจัดกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น อาทิ การจัดประชุม การจัดตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนระหว่างโรงเรียนกับหน่วยงานในระดับจังหวัดและระดับท้องถิ่นเพื่อการดำเนินงานการรณรงค์การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3) ด้านข้อคิดเห็นจากกลุ่มเป้าหมายต่อการดำเนินโครงการรณรงค์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นของกลุ่มผู้รับผิดชอบ
กลุ่มเป้าหมายคิดเห็นว่า หน่วยงานผู้รับผิดชอบควรเพิ่มกลุ่มเป้าหมาย ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ หรือผู้นำชุมชน เพราะกลุ่มดังกล่าวอยู่ใกล้ชิดกับวัยรุ่นมากที่สุดและควรเลือกสื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายที่มีช่วงวัยที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Hearld, et al. (2015, p. 119) ผลการวิจัยพบว่า การใช้ยุทธศาสตร์ในการสื่อสารข่าวสารด้านสุขภาพกับผู้รับสารที่แตกต่างกันในระดับชุมชนจะทำให้เกิดการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่มีประสิทธิภาพมากกว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในระดับบุคคล นอกจากนี้กลุ่มเป้าหมายยังเสนอความคิดเห็นว่าหน่วยงานผู้รับผิดชอบควรออกแบบสื่อให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย มีความเข้าใจง่ายไม่ซับซ้อน มีสีสันหรือภาพถ่ายที่สะดุดตา มีเนื้อหาสื่อที่ง่ายต่อการจดจำ และควรต้องมีการวางแผนโครงการความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานผู้รับผิดชอบกับกลุ่มเป้าหมายทั้งในระดับจังหวัดและระดับท้องถิ่น สอดคล้องกับแนวคิดของ Sthapitanonda (2006, p. 33) ได้อธิบายถึงหลักการสำคัญของสื่อสารแบบมีส่วนร่วมว่า การเข้าถึงสื่อมักจะนำไปสู่การที่ผู้เกี่ยวข้องได้พัฒนาความรู้สึกร่วมกันกับประเด็นปัญหา

เกิดความตระหนักร่วม ความรู้สึกร่วมเป็นเจ้าของ และเป็นการถ่วงดุลอำนาจกับกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ตลอดจนการเพิ่มอำนาจและความเสมอภาคให้กับประชาชน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์การรณรงค์การสื่อสารในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่นของประเทศไทย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการรณรงค์การสื่อสาร

รัฐบาลควรกำหนดนโยบายและหน่วยงานผู้รับผิดชอบด้านการรณรงค์การสื่อสารในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่นในระดับประเทศเพื่อร่วมกันกำหนดทิศทางการสื่อสารในการแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่นโดยตรง จะช่วยให้กระบวนการสื่อสารเป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับประเทศและเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างทั่วถึง นโยบายมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาองค์กร เป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหา นโยบายที่ดีต้องสอดคล้องกับค่านิยมและความต้องการของกลุ่มเป้าหมายเมื่อมีการนำสู่การปฏิบัติจะทำให้เกิดประสิทธิภาพ นอกจากนี้ หน่วยงานผู้รับผิดชอบควรมีการกำหนดแนวทางนโยบายการรณรงค์การสื่อสารในภาพรวมของหน่วยงานให้สอดคล้องกับแนวนโยบาย พันธกิจของหน่วยงานเพื่อให้วัตถุประสงค์การรณรงค์เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับแนวทางการปฏิบัติงานของหน่วยงาน ผู้กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ระดับหน่วยงานควรเป็นหัวหน้าหน่วยงาน ผู้ปฏิบัติงานรวมถึงภาคีเครือข่ายและหน่วยงานระดับท้องถิ่นควรร่วมวางแผนนโยบายด้านการรณรงค์ สำหรับการเลือกนโยบายและยุทธศาสตร์การรณรงค์การสื่อสารหน่วยงานผู้รับผิดชอบควรมีการประเมินความเป็นไปได้ของนโยบายและยุทธศาสตร์จากต้นทุนงบประมาณ ทรัพยากรบุคคล ระยะเวลา และประเมินต้นทุนภายนอก ความพร้อมของกลุ่มเป้าหมายและพื้นที่กลุ่มเป้าหมายว่ามีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใดเพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดในการดำเนินนโยบาย การนำนโยบายสู่การปฏิบัติควรทราบถึงวัตถุประสงค์และมีโครงการ แผนงานมารองรับเพื่อทำความเข้าใจและสร้างทักษะการสื่อสารให้กับผู้ปฏิบัติงานก่อนเริ่มลงมือปฏิบัติพร้อมทั้งกำหนดวิธีการประเมินผลในทุกขั้นตอนตั้งแต่เริ่มต้นการ

วางแผน การนำนโยบายลงไปปฏิบัติ และเมื่อสิ้นสุดนโยบายควรมีการจัดประชุมหารือร่วมกันในปัญหาและอุปสรรคของการใช้นโยบาย สอดคล้องกับแนวคิดของ Thamrongthanyawong (2011, p. 25) กล่าวว่า การประเมินผลนโยบายเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการนำนโยบายลงสู่การปฏิบัติ เพื่อตรวจสอบว่ากระบวนการนำนโยบายปฏิบัตินั้นมีปัญหาอุปสรรคอย่างไร มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ นำสู่การปรับปรุงแก้ไขและแนวทางสำคัญในการประเมินการใช้นโยบาย ดังนั้น การรณรงค์การสื่อสารเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่นควรมีนโยบายเป็นแนวทางสำคัญในการดำเนินงานด้านการรณรงค์ เนื่องจากนโยบายจะเป็นกรอบสำคัญในการดำเนินการรณรงค์การสื่อสารให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ลดความซับซ้อนในการปฏิบัติงานของหน่วยงานผู้รับผิดชอบในทุกกระบวน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ คาเรน อี ฮอลลิส (Hollis, 2016, p.6) พบว่า การใช้นโยบายเป็นแนวทางสำคัญในการจัดการด้านการสื่อสาร จะช่วยให้การสื่อสารดำเนินงานได้สะดวกและรวดเร็ว นโยบายจะเป็นกรอบในการกำกับติดตามการปฏิบัติงาน ทำให้การสื่อสารเกิดประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะเชิงยุทธศาสตร์การรณรงค์

หน่วยงานผู้รับผิดชอบควรกำหนดแนวคิด วัตถุประสงค์ และแผนปฏิบัติงานการรณรงค์การสื่อสารร่วมกันทุกภาคส่วนทั้งในระดับหน่วยงานและระดับท้องถิ่นภายใต้พระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่น โดยกำหนดวัตถุประสงค์ตามแผนงานโครงการของหน่วยงานตนเองเป็นหลัก คัดเลือกกลุ่มเป้าหมายในการรณรงค์ให้สอดคล้องตามนโยบายยุทธศาสตร์ของหน่วยงาน ใช้แนวทางจากกลุ่มเป้าหมายในการกำหนดสื่อในโครงการรณรงค์ เน้นการใช้สื่อที่หลากหลาย เนื้อหาสื่อควรเน้นให้เกิดความเข้าใจง่ายเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายในแต่ละวัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ แจคควิลิน ดอร์ แพคเกนคูลซ์ (Pleggenkuhle, 2017, p. 3) พบว่ายุทธศาสตร์การสื่อสารจะช่วยลดความซับซ้อนและเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่มีอยู่หลากหลายได้ตรงวัตถุประสงค์ โดยเฉพาะด้านเนื้อหาและข้อความของการสื่อสารจะเป็นตัวกระตุ้นให้กลุ่มเป้าหมายนั้นเกิดความสนใจในเรื่องที่ต้องการสื่อสาร

นอกจากนี้ หน่วยงานผู้รับผิดชอบควรใช้กลยุทธ์การณรงค์เพื่อการสร้างความเข้าใจและการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นด้วยการสื่อสารผ่านสื่อพื้นบ้าน สอดคล้องกับแนวคิดของ Klinla-O (2016, p. 3) กล่าวว่า ช่องทางการสื่อสารในท้องถิ่นระหว่างกันเองเป็นส่วนสำคัญในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเพราะจะเข้าใจถึงความจริงและภาษาที่ใช้ช่วงเวลาและอารมณ์ในการสื่อสาร เนื่องจากเป็นคนในพื้นที่ที่มีความเข้าใจธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมได้มีประสิทธิภาพสูงกว่าการรับรู้ข้อมูลจากสื่อมวลชน และหน่วยงานผู้รับผิดชอบควรมีการกำหนดงบประมาณและระยะเวลาตามนโยบาย โครงการ หรือแผนงานของแต่ละหน่วยงานและหน่วยงานภาคีเครือข่ายในระหว่างหน่วยงานและท้องถิ่น ประเมินผลด้วยการประเมินเชิงคุณภาพและปริมาณ และกำกับติดตามผลด้วยการตั้งคณะกรรมการดำเนินงานร่วมกันระหว่างกระทรวง หน่วยงานภาครัฐและภาคท้องถิ่น เพื่อลดความซับซ้อนของการทำงาน สอดคล้องกับแนวคิดของ Suwan (2011, p. 19) ได้ให้แนวคิดสำคัญว่า ยุทธศาสตร์เป็นวิธีการที่จะให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์มีการตัดสินใจอย่างเป็นระบบในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดรวมถึงเป็นแนวทางปฏิบัติตามพันธกิจและภารกิจ (Mission) ให้สัมฤทธิ์ผลตามวิสัยทัศน์ (Vision) และเป้าประสงค์ขององค์การ (Corporate Goal) หน่วยงานสามารถใช้แผนยุทธศาสตร์เป็นกรอบในการประเมินผลงาน งบประมาณ และสามารถชี้แจงแผนยุทธศาสตร์เป็นกรอบในการจัดทำแผนปฏิบัติการ (Action Plan) ในเรื่องต่าง ๆ ได้ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเพื่อบรรลุเป้าประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการรณรงค์การสื่อสารเพื่อการสร้างความเข้าใจและการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การดำเนินงานระหว่างหน่วยงานนั้นประสบความสำเร็จ และเน้นปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมต่อกลุ่มเป้าหมายด้วยการใช้สื่อบุคคล และใช้สื่อพื้นบ้านมาเป็นตัวช่วยให้การสร้างความเข้าใจและการมีส่วนร่วม สอดคล้องกับแนวคิดของ Metkarunchit (2013, p. 243) กล่าวว่า การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวคิด

หรือกิจกรรมสามารถกระทำได้ด้วยการมีส่วนร่วมหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับการนำไปใช้ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยเฉพาะการร่วมการตัดสินใจเป็นการเปิดโอกาสให้กลุ่มเป้าหมายหรือประชาชนร่วมแก้ไขประเด็นปัญหาอันจะส่งผลให้เกิดการร่วมเป็นเจ้าของในปัญหาและมีส่วนร่วมกันในการแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ในการกำหนดยุทธศาสตร์การรณรงค์การสื่อสารควรใช้การสื่อสารแบบมีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานกับกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาร่วมกันจะทำให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบลดขั้นตอนในการปฏิบัติงานและการแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นประสบความสำเร็จได้ตรงตามวัตถุประสงค์

จากการอภิปรายผลการวิจัยข้างต้นสามารถสรุปข้อค้นพบของข้อเสนอแนะนโยบายและยุทธศาสตร์การรณรงค์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ดังนี้

ในการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การรณรงค์การป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นหน่วยงานผู้รับผิดชอบควรเริ่มต้นจากการนำพระราชบัญญัติและยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. 2559 และพันธกิจวิสัยทัศน์ของแต่ละหน่วยงานมาเป็นกรอบในการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติงานด้านการรณรงค์ในระดับหน่วยงาน ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน ภาคีเครือข่ายระดับหน่วยงานและท้องถิ่นควรเป็นผู้กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ร่วมกันและนำไปสู่ขั้นตอนการนำนโยบายไปปฏิบัติตามลำดับสายงานและดำเนินการประชาสัมพันธ์นโยบายให้ผู้ปฏิบัติงานภายในหน่วยงานทราบ รวมไปถึงหน่วยงานภายนอกด้วยเช่นกันเพื่อเป็นการชี้ให้เห็นความชัดเจนในแนวทางการปฏิบัติงานด้วยกลยุทธ์การรณรงค์การสื่อสารแบบมีส่วนร่วมเพื่อสร้างการรับรู้ ความเข้าใจ การเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมกับกลุ่มเป้าหมายและผู้ปฏิบัติงานภายในหน่วยงาน ควรดำเนินงานร่วมกันทั้งในเครือข่ายระดับหน่วยงานและเครือข่ายระดับท้องถิ่น ดังภาพ 1 ข้อเสนอแนะนโยบายและยุทธศาสตร์การรณรงค์การสื่อสารในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

ภาพ 1 ข้อเสนอแนะนโยบายและยุทธศาสตร์การรณรงค์ในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาการตั้งครุภัณฑ์ในวัยรุ่น

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) รัฐบาลควรมีการกำหนดแนวทางการสื่อสารในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่นในรูปแบบนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านการสื่อสารไว้เฉพาะด้านภายใต้พระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่นและยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่นในระดับชาติ

2) หน่วยงานผู้รับผิดชอบทั้งในระดับประเทศ ระดับจังหวัดและระดับท้องถิ่น ควรกำหนดนโยบายหรือยุทธศาสตร์ด้านการรณรงค์การสื่อสารโดยให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ระดับชาติ ผู้ที่ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายการรณรงค์ควรเป็นผู้ปฏิบัติงานทุกภาคส่วนตั้งแต่ระดับผู้บริหารไปจนถึงฝ่ายปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการปฏิบัติงานเพื่อให้งานด้านนโยบายและยุทธศาสตร์มีประสิทธิภาพ

3) หน่วยงานผู้รับผิดชอบทั้งในระดับประเทศ ระดับจังหวัดและระดับท้องถิ่น ควรมีการประเมินความเป็นไปได้ของนโยบายและยุทธศาสตร์จากต้นทุนภายในและภายนอกหน่วยงานที่มีอยู่ทั้งหมด ผู้ปฏิบัติงานควรทำความเข้าใจนโยบายและยุทธศาสตร์ก่อนเริ่มลงมือปฏิบัติเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่น กำหนดวิธีประเมินผลนโยบายและยุทธศาสตร์การรณรงค์ให้ชัดเจนในทุกขั้นตอนหลังจากประเมินผลแล้วควรมีการจัดประชุมอีกครั้งเพื่อรับทราบผลการประเมินร่วมกันภายในหน่วยงานและระหว่างหน่วยงานเพื่อตรวจสอบการยอมรับผลการประเมินและนำผลการประเมินไปปรับปรุงแก้ไข โดยอยู่ในรูปแบบของรายงานการประชุม เล่มสรุปผลการดำเนินงาน สื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการรับรู้ภายในและนอกองค์กรในการปฏิบัติงานด้านนโยบายและยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่น

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. หน่วยงานผู้รับผิดชอบควรกำหนดยุทธศาสตร์การรณรงค์การสื่อสารเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่นในระดับหน่วยงานให้สอดคล้อง

กับนโยบายและยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่นในระดับชาติ

2. หน่วยงานผู้รับผิดชอบควรมีการคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายในการรณรงค์การสื่อสารให้สอดคล้องกับโครงการหรือแผนงานรณรงค์ พร้อมเลือกประเภทสื่อ เนื้อหาสื่อให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย

3. หน่วยงานผู้รับผิดชอบควรมีการกำหนดระยะเวลาและงบประมาณในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่นให้เป็นไปตามนโยบาย โครงการ หรือแผนงานของแต่ละหน่วยงาน เพื่อให้สะดวกต่อการบริหารจัดการภายในหน่วยงาน และควรมีการประเมินผลการรณรงค์ทั้งในเชิงปริมาณ และคุณภาพเพื่อประเมินความสำเร็จของการรณรงค์ในทุกด้าน

4. หน่วยงานผู้รับผิดชอบควรใช้กลยุทธ์การสื่อสารสร้างการมีส่วนร่วมในแผนปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบทั้งในระดับประเทศ ระดับจังหวัดและระดับท้องถิ่น ในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่น พร้อมทั้งสร้างความร่วมมือกับกลุ่มเป้าหมายด้วยการใช้สื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายโดยเฉพาะสื่อบุคคล เช่น ผู้นำชุมชนหรือตัวแทนเยาวชนที่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายในท้องถิ่นมาช่วยเปลี่ยนแปลงทัศนคติควบคู่ไปกับการใช้สื่อพื้นบ้านเพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจและให้เกิดการตระหนักรู้ถึงปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่นร่วมกันก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมในอนาคต

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเชิงปริมาณในระดับหน่วยงานผู้รับผิดชอบด้านนโยบายหรือยุทธศาสตร์การรณรงค์การสื่อสารเพื่อให้เห็นถึงกระบวนการการดำเนินงานด้านการรณรงค์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่นได้อย่างละเอียดและนำไปใช้ได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ควรมีการวิจัยทัศนคติและพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมายเพื่อติดตามหน่วยงานที่นำข้อเสนอแนะด้านนโยบายและยุทธศาสตร์การรณรงค์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่นจากการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ เพื่อประเมินผลนโยบายและยุทธศาสตร์ที่เสนอแนะไว้และนำมาปรับปรุงเป็นแนวทางการรณรงค์การป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่นต่อไป

กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgments)

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ให้ข้อมูลหลัก ผู้บริหาร บุคลากร นักวิชาการ จาก 4 หน่วยงาน คือ สำนักงาน คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานกองทุนสนับสนุนสร้างเสริมสุขภาพชุมชน (สสส.) และ คณะครู นักเรียน จากโรงเรียนชลกันยานุกูล จังหวัด

ชลบุรี โรงเรียนประจวบวิทยาลัย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และโรงเรียนนครนายกวิทยาคม จังหวัดนครนายก และขอขอบพระคุณท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภาภรณ์ ศรีดี ที่ปรึกษาอธิการบดีและ รองศาสตราจารย์ ดร. วิยาธร ท่อแก้ว ที่ปรึกษาร่วม อธิการบดี ที่ให้คำแนะนำ เสนอแนะ และช่วยเหลือ การทำวิทยานิพนธ์มาโดยตลอด

บรรณานุกรม (Bibliography)

- Anumanratchaton, M. (2010). **Public policy**. Bangkok: Thunkamol Press.
- Sriphan, A. (2012). Participatory communication strategy for creative economy development in Thailand. **MIS Journal of Naresuan University**, 7(1), 5-19.
- Bureau of Reproductive Health. (August 11, 2016). **Draft strategy for prevention and solution of the adolescent pregnancy problem**. Retrieved April 8, 2018, from http://rh.anamai.moph.go.th/download/all_file/KPI/KPI_59
- Chirawatkul, S., Rungreangkulkij, S., Jong-udomkarn, D., Sawangchareon, K., Anusornteerakul, S., Wattananukulkiat, S., et al. (2011). Prevention of and dealing with teenage pregnancy. **The Thai Journal of Primary Care and Family Medicine**, 3(2), 9-11.
- Hearld, L. R., Alexander, J. A., Wolf, L. J. and Shi, Y. (2015). The strategies and challenges to promoting awareness of multi- sectoral health care alliances. **Journal of Communication in Healthcare**, 8(2), 119-133
- Hollis, E. K. (2016). **Communication policies: An instrumental case study about the role of policy in achieving effective communications in organizations**. Doctoral dissertation, Ph.D., St. Thomas University, Florida.
- Klinla-O, P. (2016). Innovative thinking and communication for the development case study: Power of Wisdom's project. **Journal of Business, Economics and Communications**, 11(1), 1-5.
- Metkarunchit, M. (2013). **Development strategies: Theory to proactive practice**. Nonthaburi: Book Point.
- Pimolsindh, P. (2009). **Public relation media**. Teaching documents advertising and public relations unit 9-15. Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat OpenUniversity.
- Pitpreecha, R. (2015). **Campaign planning in advertisement**. Advertising campaigns and production. Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat OpenUniversity.
- Pleggenkuhle, D. J. (2017). **Strategic communication in public schools: Communication audit of a midwestern school district**. Master Thesis, M. A., North Dakota State University, North Dakota.
- Satterlund, T. D., Treiber, J., Haun, S. and Cassady, D. (2014). Evaluating local policy adoption campaigns in california: Tobacco retail license (TRL) adoption. **Journal of Community Health**, 39(3), 584-591.

- Sebastian, M. P., Khan, M. E. and Roychowdhury, S. (2010) .Promoting healthy spacing between pregnancies in India: Need for differential education campaigns. In Reproductive health: Education and counseling issues. **Journal of Patient Education and Counseling**, 81(3), 395-401.
- Department of Health. (July 15, 2017). (p.9). **Report a situation reproductive health of teenage 2016**. Retrieved April 8, 2018, from http://rh.anamai.moph.go.th/download/all_file/index/RH@2559.pdf
- Sthapitanonda, P. (2006). **Participation communication and community developments: From concept to practice research in Thailand**. Bangkok: The Thailand Research Fund.
- Suwan, S. (2011). **Formulating strategic**. Bongkok: Phet Kasem Printing Group.
- Thamrongthanyawong, S. (2011). **Public policy: Concept analysis and process** (22nd ed.). Bangkok: SEMA Dhamma.
- Wongsutho, S., Wibuloutai, J. and Sriboonpimsuay, W. (2013). Diet diary application with local media on oral health care provided to type 2 diabetic patients age 35-44 years in Sriwilai Sub-district, Sriwilai district, Bue-ngkan province. **Journal of Sakon Nakhon Hospital**, 17(1), 98-105.
- Yossomsak, S. and Anantanatorn A. (2012). **Public policy**. Bangkok: M.T. Place.